

Juniperus communis 'Bruns'

jałowiec pospolity 'Bruns'

Kolumnowa, dosyć szybko rosnąca odmiana o wyprostowanym pokroju. Osiąga po 10 latach uprawy ok. 2,5 m wysokości. Docelowo dorasta do 3-5 m wysokości i 1-1,2 m szerokości. Krzew podobny do *J. communis* 'Suecica', ale luźniejszy. Forma bezprzewodnikowa, wielopędowa. Pędy dosyć sztywne, ułożone pionowo, rozgałęzione. Gałązki liczne, wyprostowane, na końcach lekko odstające na zewnątrz. Igły sztywne, kłujące, stalowoniebieskie, osadzone po 3 wokół pędów. Od góry igły są nieco wklęsłe, pokryte niebieskawym nalotem, od spodu ciemnozielone. Młode przyrosty jasnozielone. Odmiana znaleziona w środowisku naturalnym w Szwecji około 1930 roku przez H. Brunsa. Roślina łatwa w uprawie, o bardzo skromnych wymaganiach glebowych, mrozoodporna. Doskonale rośnie na stanowiskach słonecznych, na glebach ubogich w składniki pokarmowe, suchych, kamienistych, a nawet jałowych. Starsze okazy są uszkodzane przez okiść śniegową i wymagają związywania na zimę. Krzew polecany do uprawy w ogrodach przydomowych, na wrzosowiskach, na rabatach z roślinami iglastymi, na cmentarzach. Nadaje się do sadzenia w formie szpaleru.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	odkrywca, hodowca (selekcjoner): H. Bruns Niemcy
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kolumnowy
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	szare, niebieskawe, srebrzyste ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeciętna ogrodowa

walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe parki szpaler ogrody skalne ogrody wrzosowiskowe w grupach
strefa	4

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

